

MÜ'MİN MÜ'MİNİ SEVER VE SEVMELİ

Eûzubillahimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdülillahi rabbi'l-âlemin. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Vessalâtü vesselâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne Muhammedi-ni'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'l-cezâ. Emmâ ba'dü fe-kâle resûlullahi sallallahu aleyhi ve âlihî ve sellem;

إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفِهِمَا، فَقَتَلَ أَحَدُهُمَا
صَاحِبَهُ، فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ. قِيلَ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ، هَذَا الْقَاتِلُ، فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: إِنَّهُ كَانَ
حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ

İza'l-teka'l-müslimâni bi-seyfihimâ fe-katele ehadühümâ sâhibehû fe'l-kâtilü ve'l-maktûlü fi'n-nâri. Kîle yâ rasûlallahî hâza'l-kâtilü fe-mâ bâlü'l-maktûli kâle innehû kâne harîsan alâ katli sâhibihî.

Sadaka Resûlullah fîmâ kâl ev kemâ kâl.

Bu okuduğum hadîs-i şerîfi, Buhârî, Müslim, Ebû Dâvûd, Neseî, Ebû Bekre *radıyallahu anh'ten*, Taberânî ve İbn Mâce de Ebû Mûsâ el-Eş'arî *radıyallahu anh'ten* rivayet etmişler. Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuyor ki;

İza'l-teka'l-müslimâni bi-seyfihimâ. “İki müslüman, kılıçlarını çekmiş olarak karşı karşıya gelir, birbirleriyle savaşmaya kalkışırlarsa.” *Fe-katele ehadühümâ.* “Sonunda da birisi ötekisini öldürürse.” *Sâhibehû.* “Yani arkadaşını, bu müslüman kardeşini birisi öldürürse.”

Bu ikisi müslüman kardeş biribiriyle. Birisi ötekisini kılıcıyla öldürürse... Kılıçlarını çekip karşı karşıya geldiler, çarpıştılar, birisi ötekisini öldürdü, öldürürse...

Fe'l-kâtilü ve'l-maktûlü fi'n-nâri. “Katil de öldüren de, maktül de öldürülen de, ikisi de cehennemdedir.” İki de cehennemlidir, ikisi de cehenneme gidecek.

Kîle. “Denildi ki.” *Yâ rasûlallahi hâza'l-kâtilü fe-mâ bâlü'l-maktûli.* ““Yâ Resûlullah! Tamam, bu adam öldürdü, kâtil bu. Bunu anladık. Öldürülenin durumu ne? Öldürülen niye cehenneme gidiyor?”

Bu kâtil tamam, cehenneme gitmesini anlıyoruz ama bu öldürülene ne oluyor? Öldürülen niye cehenneme gidiyor?

Kâle innehû kâne harîsan alâ katli sâhibihî. “O da kılıcı çekip de karşı karşıya geldiler mi? O da ötekisini öldürmeye niyetliydi, niyetlenmişti.”

O da arzuluydu ötekisini öldürmeye ama yenildi, ötekisi bunu öldürdü. Yoksa bu yenseydi, bu ötekisini öldürecekti. Onun için ikisi de niyet olarak karşısındakini öldürmek için kılıcını çekmiş olup karşılaştıkları, çarpıştıkları için; öldüren de cehennemde, ölen de cehennemde.

Müslüman müslümanla çarpışmaz, savaşmaz. Müslüman müslümanı öldürmez. Müslüman müslümanın aleyhinde konuşmaz. Müslüman müslümanı yardımsız bırakmaz. Yardıma muhtaç durumda, yardımsız bırakmaz, yardımına yetişir. Yardımına koşmasa bile suçtur. Müslümanın müslümanı sevmesi lazımdır. Müslümanın müslümana malıyla yardımcı olması lazımdır. Müslümanın müslümana hayır dilekte, temennide bulunması lazımdır. Ohooo, bunların hepsini geçiyor geçiyor geçiyor da,

kılıçlarını çekiyorlar birbirleriyle çarpışmaya kalkışıyorlar.

Allah mı emretti bunları birbirleriyle çarpışmayı?

Hayır. İkisi de müslüman. Allah müslüman müslümanla çarpışsın demedi. Peygamber Efendimiz de olmaz diyor. Çarpışmamaları lazım diyor. Binâenaleyh müslümanın müslümanla savaşmaya kalkışması çok yanlış, çok kötü, çok İslâm'a sığmayan, âhiret bakımından çok tehlikeli olan bir şey.

a. Tarihte Hep Müslümanlar Birbirleriyle Savaşmıştır

Maalesef tarih boyunca da, müslüman müslümanla kılıcını çekip çarpışmıştır. Çünkü o devlet demiştir; bu asker benim, şu işi yapacağım. Bu devlet demiştir; bu ordu benim, şuraları zaptedeceğim. O saldırmıştır, berikisi de onun karşısına çıkmıştır.

Timur Ortaasya'dan Semerkant'tan kalkmıştır Anadolu'ya gelmiştir, Yıldırım'la çarpışmıştır.

Ne işin var orada? Niye geldin? Niye çarpışyorsun? Çinli mi kalmadı? Hintli mi kalmadı? Sibiry'a'da ki kafirler mi kalmadı? Ne oluyor?

Dünya dar mı geldi de oraya gelip çarpışıyor-
sun?

Çarpışmışlardır. Ankara'da, Ankara çubuk ovasında da Yıldırım'ı yenmiştir. Kaç kişi öldüyse, işte Allah korusun bizi böyle durumlara düşmekten.

Irak, Saddam Hüseyin vasıtasıyla İran'a saldırmıştır. Beş yıl kadar sürmüştür savaş. Yazık!..

Birçok yerde, tarihin pek çok zamanında saltanat kavgaları olmuştur. İki şehzâde çıkmıştır, iki ordu kurmuştur. Saltanat davası için birbirleriyle karşılaşmışlardır, çarpışmışlardır. Olmuştur bunlar, olmaması lazım ama olmuştur.

Yani muhterem kardeşlerim; müslümanlar İslâm'dan uzak yaşamışlar. Çok kere uzak yaşamışlar. Gözümüzü açalım, biz bu hayat imtihanını kaybetmeyelim. Ana çizgileri çiğnemeyelim. Ana kuralları çiğnemeyelim.

Müslüman müslümanla çarpışmaz, bitti! Geliyor, müslümanla rekabet yapıyor, müslümanla çarpışıyor. Bir şirket geliyor burada bir yer almaya, öteki şirket de dünyada başka yer kalmamış gibi Türkiye'den geliyor, burada

aynı yeri almaya müşteri oluyor; “Bu ticarettir!” diyor. Peygamber Efendimiz diyor ki;

“Kardeşinizin talip olduğu mala, o işini sonuçlandırmadan, siz talip olmayın.”

Hem de bunu söyleyen, hocayım diyen bir herif. Hocayım diyor, bu ticarettir diyor. Hocaysan hocalığını bil! Dinin ahkâmına aykırı işi savunma!

“Kardeşinin nikahlanmak için talip olduğu kıza, o sonuç almadan talip olamazsın.” Ona ret cevabı verirlerse olur. Ama daha henüz [önce isteyene red cevabı verilmeden;] “Aaa! Ben de istiyorum o kızı, ben de dünür göndereyim.” [diyerek] gönderemezsin. O öncelik, öncelikli olan bitirecek işini. Maalesef çok yanlış işler yapılıyor.

Neden yapılıyor? Bu şehzadeler niye birbirleriyle kavga etmişlerdir? Bu hükümdarlar niye birbirleriyle kavga etmişlerdir? Bu hükümdarlara uymak neden? Ne mecburiyeti var?

Uymasın!

Niye ordusuna giriyor?

Çarpışmasın!

İşte paraydı, puldu, menfaati bilmem neydi filan.

Hep hasis, az, değersiz dünya menfaati.

Biz de ömrümüzün neresine geldik bilmiyoruz. Şimdiye kadar çok hatalı yaşamışızdır. Bundan sonra Allah, şu andan itibaren uyanıklık nasip etsin. Her işimizi rızasına uygun yapmaya muvaffak eylesin.

إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ، فَسَلَّمَ أَحَدُهُمَا عَلَى صَاحِبِهِ،
كَانَ أَحَبَّهُمَا إِلَى اللَّهِ أَحْسَنَهُمَا بَشْرًا بِصَاحِبِهِ. فَإِذَا
تَصَافَحَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا مِائَةَ رَحْمَةٍ لِلْبَادِي
تِسْعُونَ، وَلِلْمُصَافِحِ عَشْرَةٌ.

İze'l-teka'l-müslimâni fe-selleme ehadühümâ alâ sâhibihî kâne ehabbehümâ ilallâhi ahsenühümâ bişran bi-sâhibihî fe-izâ tesâfehâ enzelellâhü aleyhimâ miete rahmetin li'l-bâdî tis'ûne ve li'l-musâfihî aşeratün.

Allahu Ekber! Hz. Ömer *radıyallahu anh*'ten rivayet edilmiş ki Peygamber Efendimiz şöyle buyuyor;

İze'l-teka'l-müslimâni. “İki müslüman birbiriyle karşılaşırsa.”

Bu sefer kılıç yok, korkmayın, yüreğinizi tutmayın, müsterih olun.

“İki müslüman biribiriyle karşılaşırsa.”
Fe-selleme ehadühümâ alâ sâhibihî. “Birisi kardeşine selam verirse.”

Çünkü müslümanlar kardeştir. Bak orada da, kardeşine kılıç çekerse diyor, burada da selam diyor. Çünkü müslüman her zaman kardeştir.

“Birisi ötekisine, kardeşine, arkadaşına selam verirse; bunlardan birisi kardeşine selam verirse.” *Kâne ehabbehümâ ilallâhi ahse-nühümâ bişran bi-sâhibihî.* “Kardeşine güleç yüzlülükte daha güzel davranan, Allah’a daha çok sevgili olur.”

Yüzü daha çok güleç olan, daha çok [sevap alır.] Güler yüzle selamünaleyküm diyor-sun, asık suratla aleyküm-selam diye selam alıyor.

Ne oluyorsun ya, selam verdik yahu! Allah Allah! Yüzünden düşen bin parça olacak, mahkeme duvarı gibi surat. Selam verdik!

“Hangisi daha çok güleç yüzlüyse, tatlılık bakımından, güleç yüzlülük bakımından daha güzel durumdaysa hangisi daha güleç yüzlüyse, Allah’a o daha sevgilidir.”

Somurtmak yok, surat asmak yok, kaş çatmak yok. Ağrın varsa ağrın var, ne yapalım. İlk önce bir gül bakalım.

Hasib Efendi, şiddetli rahatsızlığı varmış, prostat sancıları varmış. Bizim eski ihvanlar anlatıyor. Misafir geldi mi, güle oynaya hizmet ede, tatlı sohbet edermiş. Misafir, “Hocam müsaadenizle ben gideyim.” deyip, evinden gidip kapıyı kapadıktan sonra inleyip, sızlayıp âh u vâha başlarmış. Yakın ihvanı, hizmet eden ağabeyler söylüyorlar. Misafire hiç çaktırmıyor, hiç belli etmiyor. Kapıdan gidince artık inlemeye, ağlamaya, sızlamaya ah vah etmeye başlarmış. Allahu Ekber!

Güleç yüzlü olacak. Güleç yüzlü olan, daha güleç yüzlü olan, Allah’a daha sevgili olur. Ve bitmedi müjde.

Fe-izâ tesâfehâ. “Biribirleriyle musafaha-
laşınca, ellerini tutup müsafaha [edince.]”

İslâm’da müsafaha var. Bu müsafaha, böyle karşılıklı elleri [başparmaklar yukarı gelecek şekilde] böyle tutup [el sıkışmaktır], müsafaha budur. Bu, [sadece normal el sıkışmak] Avrupalıların selamlaşması. Biz de böyle değil, biz de böyle. Buna, [başparmaklar yu-

karı gelecek şekilde el sıkışmaya] musafaha deniliyor.

“Müsafaha ettikleri zaman.” *Enzelellâhü aleyhimâ miete rahmetin.* “Allah bu ikisinin üzerine 100 rahmet indirir.”

Yüz rahmet-i rahmân, Rahman olan Allahu Teâlâ hazretlerinin 100 rahmeti musafaha ettikleri zaman bunların üstüne iner.

E bu rahmetler nasıl taksim olacak?

Li'l-bâdî tis'ûne ve li'l-musâfihî aşeratün. “Selâmı ilk verene 90, selâmı alana 10. Müsafaha edene on.”

İlk başlayan büyük mükâfatı alıyor. Onda dokuzunu o alıyor, o başladı. Onun için müslüman müslümanla karşılaştığı zaman selam vermeye can atacak. Şunu görmezlikten geleyim de, geçeyim de, selam vermeyeyim de, geçen gün bizim tavukları kışladı da, elmayı taşıladı da, bilmem ne de, şöyle yaptı da, böyle yaptı da... Ne küçük işlerle uğraşıyorlar ya! Değmez!

Yüz rahmetin 90'ı selama başlayana, 10'u da ötekisine.

Nihayet, belki delikanlıların hoşuna gidecek bir hadîs-i şerîfle sohbetimi kapatıyorum. Bu hadîs-i şerîfi İbn Mâce, Ahmed b. Hanbel

rahmetullahi aleyh, Hâkim, Taberânî, İbn Hibbân ve Ebû Nuaym Muhammed b. Mesleme *radıyallahu anh*'ten rivayet etmişler, kitaplarına kaydetmişler. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyuruyor ki;

Delikanlılarla ilgili, isterseniz yarın şey yapayım?

Dinleyici: Yok bugün olsun hocam.

Hocaefendi: Sana ne? Delikanlı orada.

Dinleyici: Biz de delikanlıyız hocam.

Hocaefendi: Ha, sen de mi öylesin. Peka-la! Ben de seni baba filan sandım. Dede olmaya doğru gidiyorsun, hâlâ kendini delikanlı sanıyorsun. Benim gibisin yani...

إِذَا أَلْقَى اللَّهُ فِي قَلْبِ امْرِئٍ مِّنْكُمْ خِطْبَةَ امْرَأَةٍ، فَلَا
بَأْسَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَيْهَا

İzâ elkallahu fî kalbi'm-riin minküm hıt-bete'm-raetin fe-lâ be'se en yenzura ileyhâ.

İzâ elkallahu fî kalbi'm-riin minküm hıt-bete'm-raetin. “Sizden birinizin, sizden bir kişinin gönlüne Allah bir hanımı nikahla istemek arzusu düşürürse.”

“Ya gideyim Őu hanımı ailesinden isteye-
yim, Şunu nikahlayayım.” diye, onunla evlen-
meyi, isteęi kalbine, gönlüne düşürürse Allah.

“Bir kişinin kalbine, bir kadını nikahına
almayı istemek düşüncesini düşürürse.” *Fe-lâ
be’s*e. “Bir mahsuru yoktur.” *En yenzura
ileyhâ*. “Ona bakmaya, ona bakmasında bir
mahsur yoktur.”

b. Kadınlar Namuslarına Leke Getirme- sinler

Başka zaman?

Başka zaman bakmaz, bakamaz. Çünkü
Kur’ân-ı Kerîm’de Allahu Teâlâ hazretleri bu-
yurur ki;

Kul li’l-mü’minîne. “Ey Resûlüm! Şöyle
Őu müslümanlara ki.” *Yeğuddû min ebsârihim*.
“Gözlerini yumsunlar, kapasınlar, nâmahrem
kadınlara bakmasınlar.” *Ve yahfezû furûce-
hüm*.¹ “Namuslarını da korusunlar.”

Namuslarına gölge, leke getirmesinler,
edeplerini muhafaza etsinler, yabancıya bak-
masınlar.

Peki hocam, biz kadınlara bakmayacağız
da, kadın pencerenin perdesini kenarından

¹ 24/Nur, 30.

aralayıp da, erkeğe bakabilir mi? Erkek görmeden, kız, o da geçene bakabilir mi?

Bakamaz. Çünkü Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretleri hanımlara da buyurur ki;

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ
فُرُوجَهُنَّ ...

Ve kul li'l-mü'minâti. “Ey Resûlüm! Müslüman hatunlara da söyle.” *Yağdudne min ebsârihinne.* “Gözlerini muhafaza etsinler, nâmahrem adamlara bakmasınlar.” *Ve yahfazne fûrûcehünne.*² “Namuslarını da iyi korusunlar, namuslarına gölge düşürmesinler.”

O da bakmayacak. Şöyle başı önünde yürüyüp gidecek. Erkek de öyle olacak, *nazar ber kadem*, bakışı papucunun üstünde böyle yürüyecek.

Ya bu adam mı kız mı ya, şuna bak başı önüne eğilmiş yürüyüp gidiyor?

Bu adam, adam! Hem de iyi er kişi hem de iyi derviş! Çünkü nâmahreme bakmayayım diye gözünü eğiyor. Oraya bak, buraya bak, ona bak, sağa bak, sola bak. Avanak! Ne bakıyorsun? Bakılmaz ki!

² 24/Nur, 31.

Her bakış şeytanın zehirli oklarından bir oktur. Bakış şeytanın zehirli oklarından bir oktur, zehirler insanı. İçini bulandırır, kalbini, gönlünü bulandırır. Yürüyordu, birden dat dut, araba bilmem ne. Ne oluyor, geliyor mu gelmiyor mu? derken bir baktı, bir kadın gördü. Tamam, mâzur. Çünkü gördü. İkinci defa; “Ha bu kadım kimmiş ya! Nasıl giyinmiş ya! Eteği nasıl, uzun mu?” bilmem ne. İkinci bakış şeytandan. İlk bakış, gözü takıldı. Bakmak niyeti değildi ama işte giderken gözü takıldı, ilk bakışta birşey yok. Bir daha bakmak şeytandan, artık şeytan döndürüyor kafasını. Şeytan döndürtüyor, şeytan baktırıyor, günahdır.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyuyor ki;

“Gözler de zina eder, eller de zina eder”

Gözlerin zinası nedir?

Bakmaktır.

Ellerin zinası nedir?

Tutmaktır, tokalaşmaktır, vesairedir.

Bizim kendi örfümüz, âdetimiz vardır. Bizim göre yaşam şöyledir: Biz, evimize misafir geldi mi haremlikli, selamlıklı otururuz. Bizim hanımlarımız, yazın 39 derece sıcak bile olsa örtünürler. Biz erkekler de örtünürüz. Biz de

öyle şort giyip gezmeyiz. Örfümüze göre böyle.

Bunlara benzeyenler?

Benzeyenler ayrı.

Yani falanca kardeşimiz şort giyiyor?!

Giyiyor ama bunlara benzediği için giyiyor.

Peygamber Efendimiz giyinmiş mi?

Hayır. Bizde diz kapağının altından göbeğe kadar kısım avret i ğalîzadır, dizkapağının üstüne çıkmaz şort. Şort “kısa” demek. Kısa giyemez. Onun için bizim yememiz, içmemiz [farklıdır.] Biz helal şeyleri içeriz; içkileri, haramları içmeyiz. Biz örtünürüz, açılmayız. Biz nâmahreme bakmayız, dans etmeyiz, flört etmeyiz, girlfriend, boyfriend bilmeyiz.

Biz, başka bir dinin, mübarek âhir zaman peygamberi Muhammed-i Mustafâ hazretlerinin yolunda, hak din olan İslâm’a bağlı müslümanız biz!

Dinleyici: Elhamdülillah!..

Hocaefendi: Elhamdülillah ki müslümanız; bizim giyimimiz, kuşamımız başkadır.

Geliyor bizim yanımıza soruyor, bakıyor; “Siz ne millettensiniz?” Salih diyor ki; “Biz

Osmanlıyız” diyor. Bakıyor kıyafetimize, fark ediyor bizi.

Allah Allah! Avustralya’da bu giyim ne?

“Siz ne milletsiniz, neyin nesisiniz?” Hiç üzerine lazım olmayan bir çift uzaktan geliyor;

“Siz nesiniz?” diyor.

“Biz Osmanlıyız.” diyor.

Dinleyici: Bazıları da, “Siz Muhammedî misiniz?” diye soruyorlar. Hocaefendi: Muhammedîyiz, müslümanız. Elhamdülillah. Yani bizim bağlılığımız, Peygamber Efendimiz Peygamberimizdir ama Peygamber Efendimiz Allah’ın peygamberi olduğu için, Hz. Muhammed Efendimiz başımızın tacıdır, ona ondan bağlıyız. Yoksa biz Allah’ın kuluyuz, Allah’ın dinine bağlıyız, Allah’a teslim olmuşuz.

Veccehtü vechiye lillezî fatara’s-semâvâti ve’l-ardı. Eslemtü lillahî. Allah’a teslim olmuşuz, Allah’a kul olmaya ahd etmişiz, söz vermişiz! Bizim böyle olmamız lazım!

Nedir bu çenenizin etrafındaki sakal?

Sünnet-i seniyeysi nebeviyye. Peygamber Efendimiz, “Sakallarınızı kazıtmayın.” buyurmuş, onun için sakallıyız.

E nedir bu böyle elinizde tesbih? Bilmem ne...

c. Allah'ı Zikretmek

Peygamber Efendimiz bildirmiş ki, Kur'an-ı Kerîm emrediyor ki; "Allahı çok zikretmek lazım." Bu da zikir vasıtasıdır, saymak için birer vasıta. Hâsılı bizim birisini taklit etmeye hiç ihtiyacımız yok! Çünkü en güzelleri bizim dinimizde vardır, taklit etmek de yakışık almaz. Güzeli bırakıp da çirkinini taklit etmek yakışık almaz. Allahu Teâlâ hazretleri, İslâm'ın kıymetini bilip müslümanca yaşamayı bize nasip etsin. Rızasını kazanmayı nasip etsin. Cennetiyle cemaliyle cümlemizi müşerref eylesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

29 Rebîü'l-Evvel 1421 / 01.07.2000

Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

**SERVER
Kürsü**